

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

2015/2232(INI)

27.4.2016

YTTRANDE

från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

till utskottet för industrifrågor, forskning och energi

över genomföranderapporten om energieffektivitetsdirektivet (2012/27/EU)
(2015/2232(INI))

Föredragande av yttrande: Peter Liese

PA_NonLeg

FÖRSLAG

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet uppmanar utskottet för industrifrågor, forskning och energi att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. Efter att man lyckats nå fram till en överenskommelse vid COP 21 i Paris är EU mer än någonsin skyldigt att uppnå sina klimatmål, och energieffektiviteten är ett av de kostnadseffektivaste sätten att minska koldioxidutsläppen.
- B. Under 2014 lade Europeiska unionen ut 358 miljarder euro per år för energiimport, alltså nästan 1 miljard euro om dagen¹, vilket är mer än Greklands sammanlagda underskott (317 miljarder euro)², och nästan lika mycket som den tyska bilindustrins sammanlagda omsättning (367,9 miljarder euro)³ under 2014.
 1. Europaparlamentet framhåller att energieffektivitet är utslagsgivande för att vi ska kunna uppnå våra klimatmål inom ramen för Parisavtalet som antogs vid COP 21 i Paris och minska vårt beroende av importerad energi.
 2. Europaparlamentet betonar att detta är en grundläggande förutsättning för att vi ska kunna börja ställa om till ett mera hållbart energisystem baserat på förnybara energikällor, där fossila energikällor slutar användas snarast möjligt.
 3. Europaparlamentet påminner om att detta också är livsviktigt för sysselsättningskapande och hållbar tillväxt – framför allt i små och medelstora företag – samt med tanke på ökad produktivitet och bättre trivsel och hälsa.
 4. Europaparlamentet uttrycker oro över att kommissionen i sitt meddelande av den 23 juli 2014 till parlamentet och rådet gör den bedömningen, att med nuvarande takt kommer EU:s 20-procentiga energibesparingsmål inte att nås till 2020, och att den faktiska nivån kommer att vara 1–2 procent lägre. Parlamentet uppmanar kommissionen att få medlemsstaterna att öka sina insatser och vidta de åtgärder som behövs för att detta EU-mål ska uppnås.
 5. Europaparlamentet uttrycker sin oro över alla sektorer vars värden enligt kommissionens meddelande fortfarande ligger ifrån energieffektivitetsmålet för 2020. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att vidta beslutsamma åtgärder inom byggnads-, transport-, tjänste- och energiproduktionssektorerna för att öka välbefindandet och den gröna sysselsättningen i EU. Dessa åtgärder bör samverka med övergången till en cirkulär ekonomi.
 6. Europaparlamentet understryker att Parisavtalet (COP21) bör åtföljas av nationella utsläppsplaner med konkreta och kontrollerbara utsläpps- och energiåtaganden vilka garanterar åtagandet att förhindra att den globala uppvärmningen överstiger 2°C.

¹ Källa: Kommissionen.

² Eurostat 2015. Provision of deficit and debt data for 2014 - first notification.

<http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/6796757/2-21042015-AP-EN.pdf/>

³ Statistica (2016): Umsatz der Automobilindustrie in Deutschland in den Jahren 2005 bis 2014 (in Milliarden Euro). <http://de.statista.com/statistik/daten/studie/160479/umfrage/umsatz-der-deutschen-automobilindustrie/>

7. Europaparlamentet konstaterar att privata och offentliga byggnader svarar för 40 procent av den slutliga energiförbrukningen inom EU och 36 procent av koldioxidutsläppen, medan 50 procent av den slutliga energiförbrukningen går till uppvärmning och kylning. Parlamentet anser därför att det är mycket viktigt att förbättra byggnadernas energieffektivitet för att koldioxidutsläppen ska minska och energitryggheten förbättras, samt för att det ska bli slut på energifattigdomen och för att hälsan ska förbättras.
8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna till investeringsfrämjande i byggsektorn, bland annat genom att göra mer för att ge incitament till grundrenoveringar av de dåligt isolerade byggnaderna i EU.
9. Europaparlamentet föreslår att artikel 4 i energieffektivitetsdirektivet ska få en annan lydelse, så att där står ”långsiktiga strategier för renovering av det nationella byggnadsbeståndet, också för mobilisering av investeringar”.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att prioritera artikel 4 i energieffektivitetsdirektivet inför arbetet med att förbereda den andra versionen av de strategier som ska läggas fram 2017, och vilka bör bygga på ett vederbörligt engagemang med berörda parter, där man följer obligatoriska modeller, bland annat i form av mellanliggande mål på fem års sikt och genomförandeplaner, för att vi ska uppnå ett mål om ett byggnadsbestånd med nära-nollenergibyggnader inom EU fram till 2050, vilket kommer att bli nödvändigt med tanke på uppnåendet av målen i överenskommelsen från COP21 i Paris.
11. Europaparlamentet vill att artikel 5 i energieffektivitetsdirektivet ska utvidgas till att gälla den offentliga förvaltningen på alla nivåer. Parlamentet anser här att medlemsstaterna bör åläggas att införa nationella mekanismer för insatsfördelning för att treprocentsmålet ska uppnås och att de också i fortsättningen måste kunna välja andra åtgärder, såsom ett alternativ till punkterna 1 och 2.
12. Europaparlamentet konstaterar att de minsta framstegen gjorts inom bostadssektorn och uppmanar således medlemsstaterna att använda energitjänsteföretag och avtal om energiprestanda samt att, med hjälp av skattesystem och låneprogram, höja den låga renoveringstakten för Europas nuvarande byggnadsbestånd och belöna energieffektivitetsåtgärder, såsom energieffektiv uppvärmning och kylning.
13. Europaparlamentet anser att åtgärder för energieffektiv renovering av befintliga byggnader bör prioriteras bland de mest energifattiga invånarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att, vid översynen av energieffektivitetsdirektivet, föreslå ett mål för förbättringen av bostadshusens energieffektivitet, tillsammans med framtida miniminormer för energieffektivitet i hyreshus.
14. Europaparlamentet betonar att gemensamma insatser från EU: sida kommer att bidra till att vi får en gemensam marknad för varor och tjänster som hjälper oss att spara energi, vilket kommer att minska kostnaderna för alla konsumenter och göra energitjänster mer överkomligt prissatta, särskilt för utsatta människor, skapa mer likvärdiga verksamhetsförutsättningar för näringslivet samt öka konkurrenskraften och öppna nya möjligheter.

15. Europaparlamentet betonar att energiintensiva industrier också måste bidra och att lika villkor inom EU därför är mycket viktiga.
16. Europaparlamentet framhåller att över hälften av de investeringar som behövs för utfasning av fossila bränslen från EU:s energisystem fram till 2050 måste inriktas på energieffektivitet. Parlamentet betonar att detta kommer att ge garantier för att energiproduktionen med fossila bränslen får en omfattning som är lämplig för att den framtida efterfrågan ska tillgodoses, liksom också att strandade tillgångar undviks. Parlamentet vill att energieffektivitet ska behandlas som en prioriterad infrastrukturinvestering, så att den kan bilda ett inslag i mer övergripande infrastrukturplanering och finansieringsprocesser på EU-nivå och nationell nivå.
17. Europaparlamentet betonar att energieffektivitetsdirektivet gett upphov till många slag av positiv utveckling i medlemsstaterna, men att det genomförs så dåligt att dess fulla potential inte får komma till sin rätt. Parlamentet välkomnar kommissionens utökade tekniska stöd som syftar till att genomförandet ska ske korrekt och snabbt.
18. Europaparlamentet understryker dock att det behövs utökad vägledning från kommissionen för att medlemsstaterna ska få hjälp med att genomföra direktivet mera effektivt och rapportera om framstegen.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid behov snabbt inkomma med motiverade begäranden om att nationella planer ska anpassas efter direktivets mål och att använda alla i lag föreskrivna medel för att få medlemsstaterna att tillhandahålla aktuell och exakt information.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att gynna utbytet av bästa praxis mellan medlemsstaterna för att målen ska uppnås snabbare, för att innovativa produkter och tjänster snabbare ska vinna spridning och för att främja konvergensen mellan länderna i fråga om energieffektivitet.
21. Europaparlamentet anser att de medlemsstater som fortfarande befinner sig ett stycke från att uppnå 20-procentsmålet för 2020 måste få vägledning från kommissionen för att de omedelbart ska kunna ta fram nationella politiska strategier och specifika åtgärder till förmån för energi- och resurseffektivitet. Parlamentet uppmanar därför med kraft medlemsstaterna att tillämpa och upprätthålla ett stabilt system för incitament som medger ett tillförlitligt inflöde av investeringar och finansiering, med särskild hänsyn till sektorn för energieffektivitet i byggnader.
22. Europaparlamentet påpekar som den huvudsakliga svagheten med det nuvarande energieffektivitetsdirektivet att flertalet åtgärder kommer att upphöra 2020, om inte det görs en lämplig ändring av direktivet, vilket innebär att dess huvudsakliga bestämmelser, framför allt artikel 7, bör förlängas att gälla, inte bara fram till 2030, utan också längre fram, och att bedömningen av det nuvarande direktivet måste ske mot bakgrund av detta och med mål som ska anpassas till utvecklingen (resultat, ny teknik, nyheter på marknaden etc.). Parlamentet förväntar sig att detta kommer att gynna åtgärder på lång sikt. Parlamentet framhåller också behovet av att införa en halvtidsöversyn för att se till att målen uppfylls till 2030.

23. Europaparlamentet beklagar att Europeiska rådet 2014 antagit ett mål med ytterst kläna ambitioner, nämligen minst 27 procent, för förbättrad energieffektivitet fram till 2030, i motsats till det bindande mål om 40 procent som antogs av parlamentet och är avsett att genomföras med hjälp av mål för de enskilda nationerna, godkända av parlamentet. Parlamentet konstaterar att detta mål om 27 procent i huvudsak motiveras med en ytterst orealistiskt hög diskonteringsränta i en tidigare konsekvensbedömning. Parlamentet erinrar om att diskonteringsräntan på 17,5 procent är högre än diskonteringsräntan för energinvesteringar i Irak (15 procent). Parlamentet uppmanar kommissionen att gå över till heltäckande kostnads-nyttanalys och att anlägga ett samhällsnyttoperspektiv, i enlighet med kommissionens egna riktlinjer om bättre lagstiftning¹.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, mot bakgrund av klimatavtalet från Paris, se över målet om 27 % ökad energieffektivitet fram till 2030, och uppmanar kommissionen att för 2030 lägga fram ett mål som återspeglar den nivå av kostnadseffektiv energieffektivitetspotential som kan uppnås om marknadsmisslyckanden och ofullkomligheter på marknaden fås bort, med samtidig hänsyn tagen till vilket värde det har för samhället att energibesparingar behandlas som en energikälla redan i och för sig.
25. Europaparlamentet påminner om sina resolutioner av den 5 februari 2014, 26 november 2014 och 15 oktober 2015, där det efterlyser tre bindande energi- och klimatmål till 2030, särskilt energieffektivitetsmålet på 40 %. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se över målet om 27 % ökad energieffektivitet fram till 2030, och fastställa ett bindande mål på 40 procent för energieffektiviteten, och därtill fastställa sådana energieffektivitetsmål för 2050 som överensstämmer med de ambitiösa åtaganden som ingåtts inom ramen för Parisavtalet, nämligen att den globala temperaturökningen ska hållas under 1,5 °C. Parlamentet betonar att EU:s energieffektivitetsmål för perioden efter 2020 bör vara bindande och genomföras enligt individuella nationella mål. Parlamentet uppmanar kommissionen eftertryckligen att bedöma flera olika energieffektivitetsscenarier för 2030, inklusive ett för nivån om 40 %.
26. Europaparlamentet påminner om att EU för att uppnå energieffektivitetsmålen till 2030 bör underlätta antagandet av en större uppsättning instrument och uppgifter, till exempel energibesiktningar och energiledningssystem, statistik och resultatindikatorer, ett integrerat georefererat fastighetsregister med uppgifter om energiförbrukning, avtal om energiprestanda, avancerade finansieringsinstrument och initiativ för kvalifikationer för yrkesutövare.
27. Europaparlamentet betonar att en hög diskonteringsränta skulle återspegla den verklighetsfrämmande slutsatsen att vi till följd av ett antal hinder inte kommer att få några kostnadseffektiva investeringar i energieffektivitet. Dessa hinder har först och

¹ Better Regulation guidelines SWD(2015)0111, redskap 54: Den sociala diskonteringsräntan är den räntesats som oftast används i konsekvensbedömningarna, eftersom man i dessa vanligen brukar beakta kostnader och nyttor ur synvinkel av samhället som helhet (och alltså inte ur synvinkel av en enda grupp av berörda parter). Den sociala diskonteringsräntan som rekommenderas är 4 %. I allmänhet är det inte på sin plats att använda alternativa sociala diskonteringsräntor, eftersom det ger konsekvens och möjliggör jämförelser om man genomgående tillämpar räntan 4 % i konsekvensbedömningar och utvärderingar.”

främst överskattats av kommissionen, och det är en uppgift för politikerna att övervinna hinder för sådana investeringar, som med tiden skulle visa sig lönsamma.

28. Europaparlamentet konstaterar dessutom att dagens höga diskonteringsränta utgår från att energieffektivitet åstadkoms enbart genom privata åtgärder, så att det bortses från att offentliga organ spelar en nyckelroll som drivfjäder till energieffektivitetsförbättringar, framför allt i byggnader.
29. Europaparlamentet erkänner att otillräckliga prissignaler är en huvudorsak till att efterfrågefleksibiliteten undergrävs och uppmanar medlemsstaterna att åtgärda detta hinder och främja smarta mätare och tydlig fakturering för att konsumenternas beteende i fråga om energiförbrukning och investeringar i energieffektivitet ska bli mera ansvarsfullt.
30. Europaparlamentet erinrar om den slutsats i ramstrategin för energiunionen där det står att energieffektiviteten bör betraktas som en självständig energikälla. Parlamentet anser därför att en hög diskonteringsränta undergräver EU:s energiförsörjning och energioberoende.
31. Europaparlamentet välkomnar nya innovativa och smarta lösningar för att skapa balans mellan utbudet av och efterfrågan på energi, och för att förnybar energi ska användas bättre och energiförbrukningen under toppbelastningstider minska. Parlamentet vill att stöd till forskning och utveckling ska inriktas på dessa nya lösningar, särskilt inom sektorn för små och medelstora företag.
32. Europaparlamentet framhåller att europeiska finansieringsinstrument i form av lån, garantier och eget kapital är av vikt för att man ska kunna mobilisera privat kapital för energieffektivitetsprojekt. Parlamentet betonar dock att finansieringen av projekt inom det sociala området måste ges i form av bidrag.
33. Europaparlamentet håller med kommissionen om att lägre bränslepriser, tillsammans med utsikterna om ekonomisk tillväxt, kan bli ett ytterligare hot mot uppnåendet av målet om 20 procent. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra systemet för övervakning, verifiering, kontroll och efterlevnad, för att ambitionsnivån ska bli den rätta.
34. Europaparlamentet understryker vikten av att kryphålen i det nuvarande direktivet, framför allt i artikel 7, kommer bort, medan det samtidigt måste slås vakt om medlemsstaternas handlingsfrihet att välja mellan åtgärderna. Parlamentet understryker i detta sammanhang möjligheten att kunna välja alternativa åtgärder, utan att detta undergräver uppnåendet av de årliga energisparmålen.
35. Europaparlamentet efterlyser en översyn av artikel 7 för att kraven om 1,5 procent i form av energibesparingar per år ska kunna objektivt kvantifieras och uppnås.
36. Europaparlamentet konstaterar framför allt att infasningsåtgärder och tidiga åtgärder i enlighet med artikel 7.2 inte längre är relevanta och att den 25-procentiga flexibiliteten lett till att kravet på årliga energibesparingar på 1,5 procent blivit mindre verkningsfullt. Parlamentet håller fast vid att alternativa åtgärder i enlighet med artikel 7.9 måste vara

strikt definierade och lätta att kvantifiera. Parlamentet erinrar om att artikel 7 syftar till att låta oss uppnå mer än hälften av det mål om 20 procent som fastställs i direktivet.

37. Europaparlamentet välkomnar att energibesiktningar och energiledningssystem enligt artikel 8 hjälper företagen inom EU att bli konkurrenskraftigare. Parlamentet vill att det införs krav på att kostnadseffektiva rekommendationer från energibesiktningar ska genomföras i samband med planerade underhållsåtgärder, varvid ytterligare incitament bör erbjudas vid behov. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att kraven enligt artikel 8 snabbt införlivas och genomförs och att artikel 8 utsträcks till att omfatta alla företag med hög energiförbrukning.
38. Europaparlamentet insisterar på vikten av att genomföra energibesiktningar innan man utformar energieffektivitetsplaner baserade på minskad energiförbrukning och som ett sätt att hantera energifattigdomen.
39. Europaparlamentet framhåller att energieffektiviteten inom den offentliga sektorn måste förbättras och vill att energibesparingsinitiativen bättre ska integreras i offentlig upphandling.
40. Europaparlamentet konstaterar att inte alla som medverkar vid offentlig upphandling till fullo förstår kraven på energieffektivitet i samband med offentlig upphandling. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge klarare riktlinjer för att det ska gå lättare att följa artikel 6 i energieffektivitetsdirektivet och för att direktivet bättre ska integreras i det större sammanhanget av EU:s regler för offentlig upphandling.
41. Europaparlamentet upprepar att energieffektivitet måste betraktas som den mest hållbara åtgärden för att fullgöra skyldigheten att minska vår energiförbrukning, och inte som en ursäkt för ökad förbrukning.
42. Europaparlamentet understryker att en viktig faktor som ingår i de stora utmaningarna och hindren för tillämpningen av artikel 7 är bristen på kunskaper och kapacitet bland de berörda parterna, liksom slutkonsumenternas bristande medvetenhet om de obligatoriska effektivitetssystemen, de alternativa åtgärderna och den begränsade perioden (2014–2020) i detta sammanhang. Parlamentet uppmanar därför EU att investera mera i informations- och stödåtgärder i enskilda medlemsstater.
43. Europaparlamentet understryker att ökad harmonisering av metoderna för beräkning av additionaliteten (kapaciteten att främja teknik med bättre prestanda än genomsnittet på marknaden) och väsentligheten (kapaciteten att främja åtgärder som annars inte hade genomförts), liksom av förfarandena för att mäta och kontrollera energibesparingarna skulle kunna främja ett bättre genomförande av bestämmelserna i artikel 7.
44. Europaparlamentet föreslår att rubriken till artikel 7 ändras till ”energisparande stödssystem”, för att det ska framgå att medlemsstaterna bör hjälpa konsumenter, inklusive små och medelstora företag, att spara energi och att minska sina energikostnader, samt införa åtgärder som gör att sådana besparingar kan förverkligas.
45. Europaparlamentet uttrycker sin oro över de ökande föroreningarna orsakade av vissa bostadsvärmepannor som använder fast biomassa, vilka producerar stora mängder mikropartiklar, kväveoxider, kolmonoxid och dioxiner som är extremt negativa för

luftkvaliteten och således skadliga för människors hälsa. Parlamentet uppmanar således medlemsstaterna med kraft att använda sig av effektiva alternativa och miljövänliga lösningar.

46. Europaparlamentet understryker att det omedelbart måste sättas in en mer övergripande strategi för att förbättra energieffektiviteten inom hela transportväsendet, så att man inte är hänvisad endast till den tekniska utvecklingen av fordon eller framdrivningssystem. Parlamentet uppmanar i stället med kraft kommissionen och medlemsstaterna att ta ett ambitiöst grepp för att införa nya åtgärder som förbättrar trafikomställningen i riktning mot de mest energieffektiva transportsätten och att fullständigt ta i bruk intelligenta transportsystem för att förbättra effektiviteten och kapacitetsutnyttjandet hos både fordon och infrastruktur, också inom logistik, luftfart och sjöfart.
47. Europaparlamentet påminner om att man kan uppnå energieffektivitet genom att fastställa normer för koldioxid och informera användarna om deras fordons bränsleförbrukning. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag för att informera användarna om nya lastbilars samt bussars bränsleförbrukning och att fastställa gränser för deras koldioxidutsläpp.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att involvera lokala och regionala institutioner i syfte att öka energieffektiviteten på regional, lokal och medborgerlig nivå.
49. Europaparlamentet vill se att planer utarbetas för att fasa ut subventionerna för fossila bränslen och kanalisera ekonomiska resurser till energieffektivitetsprojekt som syftar till att uppnå EU:s mål om en koldioxidfri energisektor senast 2050.
50. Europaparlamentet föreslår att sådana ”stödsystem för energisparande” ska prioritera åtgärder inom byggnadssektorn, framför allt genom att stimulera genomförandet av de nationella långsiktiga strategier som ingår i artikel 4.
51. Europaparlamentet betonar att det behövs en ambitiös, gedigen och transparent klimatstyrning som garanterar att energieffektivitetsmålet uppnås. Motsvarande lagstiftning bör införas vid översynen av energieffektivitetsdirektivet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att sörja för att parlamentet fullständigt får medverka vid utarbetandet av en klimatstyrning, samt att lägga fram förslag i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.
52. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att föreskriva att en avsevärd procentuell minimiandel av åtgärderna enligt kvotpliktsystemen för energieffektivitet ska inriktas på konsumenter med låga inkomster.
53. Europaparlamentet upprepar att det behövs ett brett upplagt program för investeringar i energieffektivitet i Europa, där resurserna från både Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) och strukturfonderna fullständigt mobiliseras. Parlamentet konstaterar att energieffektivitetsprojekten ofta är små och behöver sammanföras till större enheter. Parlamentet uppmanar med tanke på detta kommissionen, Europeiska investeringsbanken och medlemsstaterna att öka sitt tekniska stöd och projektutvecklingsstöd för att underlätta investeringarna.

54. Europaparlamentet beklagar att transportsektorns bidrag till energisparandet är så litet, med en procentandel på endast 3 procent av de besparingar som görs inom alla sektorer, trots att personbefordran stabiliserats och godstransporterna minskat mellan 2005 och 2013, till följd av den ekonomiska krisen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrikta flera åtgärder på transportsektorn.
55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så mycket som möjligt minska pappersexercisen för små och medelstora företag och för offentliga organ.
56. Europaparlamentet föreslår en översyn av den definition på små och medelstora företag som används i energieffektivitetsdirektivet (artikel 2.26), så att den hänvisar endast till antalet anställda och till årsomsättningen, så att företag som till 25 procent eller mer kontrolleras av ett offentligt organ, fortfarande kan anses som små och medelstora företag.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	26.4.2016
Slutomröstning: resultat	+: 56 -: 10 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Alberto Cirio, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Daciana Octavia Sârbu, Davor Škrlec, Estefanía Torres Martínez, Nils Torvalds, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Clara Eugenia Aguilera García, Nicola Caputo, Fredrick Federley, Giorgos Grammatikakis, Merja Kyllönen, Gesine Meissner, Marijana Petir, Gabriele Preuß, Jasenko Selimovic, Kay Swinburne, Keith Taylor, Mihai Țurcanu, Tom Vandenkendelaere
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Marie-Christine Boutonnet